

(١)

په اسلامي شريعت كي د پيغمبر صلى الله عليه وسلم د مباركو احاديثو مرتبه

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دي چې د ټولو مخلوقاتو پالونكي دي هغه پخپل كتاب كي فرمايلي: « وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ » ژباړه: « څه چې پيغمبر (ص) تاسي ته دركوي، هغه واخلي؛ او له څه شي څخه چې تاسي منع كوي، له هغه څخه منع شئ. د الله څخه ووپرېږئ، الله سخت سزا وركوونكي دي. » او زه گواهي وركوم چې نشته لايق د عبادت مگر يو الله دي چې هيڅ شريك نلري، او زه گواهي وركوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلى الله عليه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دي، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قيامت تر ورځي پوري په نيكي سره د هغه تابعداري كوي.

و بعد:

يقينا الله جل جلاله خپل رسولان او پيغمبران د بشريت د لارښوني او هدايت لپاره راليرلي دي ترڅو هغوي د تيارو څخه رڼا ته وباسي او د هلاکت څخه د نجات ژغورني او د کاميابي لوري ته وباسي پدي هکله الله جل جلاله فرمايي: « لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيُقِومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ » ژباړه: « مور خپل پيغمبران له روښانو څرگندو نښانو او هداياتو سره وليرل؛ او له هغو سره مو كتاب او تله نازل كړل، تر څو چې خلك پر عدل ولاړ وي. »، بيا الله (ج) ټول رسالتونه په پيغمبر صلى الله عليه وسلم په رسالت باندي پاتي رسولي دي چې محمدي رسالت تر ټولو آخري رسالت دي لکه چې پدي هکله الله جل جلاله فرمايي: « شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا * وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا » ژباړه: « مور ته شاهد او زېږي وركوونكي او وپروونكي ليرلي يي* او د

الله په اجازه د هغه لوري ته بلونکی او بله ډېوه مو وگرځولي.» يو داسی د پاي رسالت چي د هري زماني او د هر ځاي لپاره وړتيا لري او همدارنگه پيغمبر (ص) باندي قرانکريم نازل کړی دی داسی يو کتاب چي محکم او معجزه لرونکی کتاب دی چي هيڅ باطل شيان ورکي نشته بيا پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته یی د احاديثو وحی کړی ده چي د کتاب الله تفصیل سره بيانونکي دي او دقرانکريم شرح کوونکي دي پدې هکله الله جل جلاله فرمايي: « وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ » ژباړه: « اوس مو دغه ذکر (قرآن) پر تا نازل کړیدی چي ته خلکو ته هغه بنوونه تشریح او توضیح کړي چي د هغو لپاره نازل کړه شوېده، او چي خلك (په خپله هم) غور او فکر وکړي.».

که څوک د الله جل جلاله په کتاب کي فکر وکړي نو وبه گوري چي يقينا الله جل جلاله د خپلو اوامرو او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د اوامرو ترمنځ جمع والي راوستی دی او په ډير ځايونو کي پدې باندي ټينگار کړی دی لکه چي فرمايي: « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ » ژباړه: « اي ايمان راوړونکو! د الله او د هغه د پيغمبر بلني ته لبيک وواياست چي کله پيغمبر تاسي ته د هغه شي په لوري بلنه درکړي چي تاسي ته ژوند بښونکی دی » همدارنگه الله جل جلاله خپله رضامندي د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د رضامندي سره تړلی دی لکه چي فرمايي: « وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ » ژباړه: « په داسي حال کښي چي که دوی مؤمنان وي، نو الله او پيغمبر ددې زيات وړ دی چي دوی د هغو د راضي کولو فکر وکړي.».

همدارنگه الله جل جلاله خپل اطاعت د پيغمبر (ص) د اطاعت سره تړلي دی لکه چي فرمايي: « مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ » او همدارنگه دغه اطاعت یی د رحمت او ثواب لامل گرځولي دی لکه چي الله جل جلاله فرمايي: « وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ » ژباړه: « او د الله او رسول حکم ومنئ. کېدای شي چي رحم در باندي وشي.»، او دغه اطاعت

په هغه وخت کې پوره کيږي چې کله ته د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د احاديثو تابعداری وکړي لکه چې پدې هکله الله جل جلاله فرمايي: «قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ» ژباړه: «[ای پيغمبره (ص)!] خلکو ته ووايه: " که تاسي په رښتيا له الله سره مينه لرئ، نو زما د پيروي لاره غوره کړئ؛ الله به ستاسي سره مينه وکړي او ستاسي خطاوي به در وښيي. هغه ډېر ښه بښونکی او د رحمت څښتن دی.»

د امت ټولو علماؤ او فقهاؤ پدې باندي اجماع کړی ده چې د پيغمبر (ص) په احاديثو باندي دليل نيولی شو او د قرآنکريم څخه وروسته دا د شريعت دوهم مصدر گڼل کيږي الله جل جلاله فرمايي: «وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا» ژباړه: «الله پر تا کتاب او حکمت نازل کړی دی او تا ته يې هغه څه بنودلي دي چې درته معلوم نه ول، او پر تا د الله مهرباني ډېره زياته ده.»، او بيا فرمايي: «وَأَذَكَّرَنَّا مَا يُنذَرُ فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا» ژباړه: «د الله ايتونه او د حکمت هغه خبري چې ستاسي په کورونو کېني اورول کيږي، په ياد ولرئ. بېشکه الله باريک ليدونکی او باخبره دی.» او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم مبارک احاديث د هغه صلی الله عليه وسلم ټولو ويناو کړونو او اقرار ته شاملېږي لکه چې الله ج جلاله فرمايي: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا» ژباړه: «په يقيني توگه، ستاسي لپاره د الله په پيغمبر کې د ښکې يوه خورا غوره نمونه ده، د هر هغه چا لپاره ده چې د الله او د اخرت د ورځې هيله من وي او الله ډېر ډېر ياد کړي.» او دا په ټولو احوالو کې چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم کومي ويناوي کړي دي هغه ته شاملېږي د عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما څخه روايت دی د وايی: ما به هر هغه څه ليکل چې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه به مي اوريدل او غوښتل مي چې زه هغه حفظ کړم نو قریشو زه لدي څخه

منع کرم او راته یی وویلی چې ته هر هغه څه لیکي چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه اوري او پیغمبر صلی الله علیه وسلم کله کله په رضامندي او غوصه کې هم خبری کوي نو ما خپل ځان ونيو او لارم پیغمبر (ص) ته مې دا خبره وکړه نو هغه (ص) ماته پخپلو مبارکو گوتو اشاره وکړه وی فرمایل: ولیکه، زما د په هغه ذات باندي قسم وي چې زما نفس د هغه په لاس کې دی چې ددی څخه به د حق ماسواء به بل څه نه وځي.

قرانکریم د شریعت لومړني اصل او بنسټ دي او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم احادیث دوهم بنسټ راځي ځکه چې دا د کتاب الله شرح او تفسیر کونکي او بیانونکي دي ځکه پیغمبر (ص) په ټولو خلکو کې ډیر زیات پوه وو پدې باندي چې په کتاب الله کې د الله جل جلاله د ویناوو مقصد څه دی او د هغه قضاء حکم او فیصله داسی دی چې گویا د الله جل جلاله له لوري حکم او فیصله شوی وي الله جل جلاله پدې هکله فرمایي: «وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ» ژباړه: «هیڅ یو مؤمن او هیڅ یوه مومنه دا حق نه لري چې کله الله او د هغه رسول (ص) د کومي معاملي فیصله وکړي او بیا (د الله او د هغه د رسول په خلاف) هغه پخپله د خپلي هغې معاملي د فیصله کولو اختیار ولري» او بیا فرمایي: «فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا» ژباړه: «نه، ای محمده (ص)! ستا په رب قسم چې دوی هیڅکله مؤمنان کېدای نه شي، تر څو چې په خپل منځي شخړو کېني تا فیصله کوونکی ونه مني. بیا چې ته څه فیصله وکړي، پر هغې باندي په خپلو زړونو کېني هم څه تنگي احساس نه کړي؛ بلکې سر تر پایه یې ومني.» او بیا فرمایي: «وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعَوْا بِهِ وَلَوْ رَدُّهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ» ژباړه: «دوی چې کله کوم د ډاډ یا وېرې خبر اوري، هغه خپروي؛ په داسي حال

کښي چي که دوی هغه (خبر) پیغمبر او د خپلي ډلي مسئولو کسانو ته ورسوي، نو پر هغه به داسي ډول خلك وپوهيږي چي د دوی په منځ کښي د دې خبري صلاحيت لري چي له هغې څخه سمه نتيجه واخيستلی شي»، همدارنگه مونږ ته الله جل جلاله خبرداری راکړیدی چي د پیغمبر(ص) د احاديثو او د امر خلاف ورزي بايد ونکړوو لکه چي فرمايي: «فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ» ژباړه: «د پیغمبر(ص) له حکم څخه سر غړوونکي بايد ووپريږي چي په کومه فتنه کښي اخته نه شي يا دردناک عذاب پرې رانشي.»

همدارنگه د پیغمبر (ص) احاديثو هغه څه چي په قرانکريم په اجمالي ډول سره بيان شوي دي د هغه تفصيل يی بيان کړی دی په قرانکريم کي په لمانځه او زکات باندي امر شوی دی خو په اجمالي ډول باندي لکه چي الله جل جلاله فرمايي: «وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ» ژباړه: «او لمونځ قائم کړئ، زکات ورکړئ» نو بيا مونږ څنگه کولای شو چي د اسلام ارکان چي لمونځ زکات وا حج دی اداء کړو پرته لډي چي د پیغمبر (ص) د احاديثو له لوری توزیع او څرگندونه نوی شی نو همدا ده چي پیغمبر (ص) ددی تفصيل بيان کړي او فرمايلي دي چي تاسو داسی لمونځ کوی لکه څنگه چي ما گوری لمونځ کوم او د هغه کیفیت يی بيان کړی دی لکه فرمايي: کله چي لمانځه ته پاسيږي نو تکبير ووايه او بيا هغه څه ووايه چي تاته اسان وي د قرانکريم څخه بيا رکوع وکړه ترڅو چي مطمئننه شی بيا سجده وکړه بيا پاسيږه او تردي چي مطمئن وسي کينه او دا په ټول لمانځه او رکعتونو کي داسی وکړه د زکات په هکله پیغمبر (ص) وسلم هم په ډيری احاديثو کي د هغه تفصيل بيان کړی دی او د هغه ټولی برخي يی بيان کړي دي او حج يی هم همداسی بيان کړیدی لکه چي فرمايي: ماته وگوری زه چي څنگه اداء کوم تاسو هم هماغسی اداء کړی، او کله چي يوسری عمران بن حسين رضي اله عنه ته راغي ورته يی وويل چي د غه احاديث چي تاسو مونږ ته پرې خبری کوي او حال دا چي تاسو

قرانکریم پری ایبني دی؟ نو هغه ورته وفرمایل ایا ته گوری که ته او ستا ملگري قرانکریم راوري په قرانکریم کی په کوم خای کی تاسو پوهیږي چې د ماسپڅین لمانځه رکعتونه دومره دي او د مانیگر دومره او وختونه یی او د ماښام د لمانځه همداسی او همدارنگه په عرفی باندي ودریدل او د جمراتو ویشتل او داسی نور.

لکه ځنگه پیغمبر صلی الله علیه وسلم د قرانکریم مجمل شیان په احادیثو کی په تفصیل سره بیان کړي دي همداسی یی مطلق شیان مقید کړي دي لکه چې وصیت یی په دریمی برخی باندي مقید کړی دی او همدارنگه دایی یی بیان کړي دي چې د وارث لپاره وصیت نشته، د سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه څخه روایت دی دی وایی چې پیغمبر (ص) زما پوښتنه وکړه او زه په مکه کی ناروغ ومه ماورته وویل چې زما لپاره پیسی دي زه غواړم چې ټول مال باندي وصیت وکړم نو هغه وفرمایل چې نه، بیا می ورته وویلي چې په یوه برخه باندي بیا می ورته وویلي چې په دریمه برخه باندي بیا هغه وویلي چې دریمه برخه ډیر دی ځکه که ته چیرته خپل وارثان غنیان پریردي دا لدی څخه غوره دی چې هغوي پریردي چې خلکو لاسو ته کینی همدارنه پیغمبر(ص) بیان کړي دي چې د وارث لپاره وصیت نشته لکه چې فرمایي: د وارث لپاره وصیت نشته همدارنگه د پیغمبر (ص) په احادیثو کی د بنځي او د هغه د عمی ترمنځ جمعوالی حرام شوی دی او همدارنگه د بنځي او د هغه د خاله ترمنځ لکه چې فرمایي: په یو بنځه باندي چې دویمه بنځه کوي نو د هغه عمه او خاله به نکوي.

اقول قولي هذا و استغفرالله لي ولكم

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر یو الله دی

چي هيڅ شريک نلری، او زه گواهي ورکوم چي زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله عليه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چي د قيامت تر ورځي پوري په نيکي سره د هغه تابعداري کوي.

ډيرو درنو مسلمانانو ورونو:

مونږ پدي باندي ټينگار کوو چي د پيغمبر (ص) د احاديثو مرتبه دليل او ځاي په شريعت کي ډير لوي دي په عين وخت کي مونږ پدي باندي هم ټينگار کوو چي د سنتو او عباداتو او همدارنگه د عاداتو ترمنځ بايد توپير وشي چي د زماني په بدليدلو سره هغه بدليري او همدارنگه د ځاي په بدليدلو او د خلکو د عاداتو په بدليدو سره هغه هم بدليري لکه هغه څه چي د خلکو د لباس کاليو او د سفر د وسايلو پوري اړه ولري او يا د دي پرته نور داسی عرفونه چي د خلکو ترمنځ په بيلابيلو زمانو کي موجود وي ځکه په هر عصر کي د خلکو عادتونه او دودونه موجود وي چي د بل زماني څخه هغه توپير کوي دا معقوله خبره ندي چي مونږ په خلکو باندي هغه څه تحميل کړو او عادت په سفر په خوراک او يا په لباس کي چي د پيغمبر (ص) په زمانه کي وو او مونږ ووايو چي گويا دا د پيغمبر (ص) څخه تابعيت دی ځکه چي د عاداتو او دودونو مرجع عرف دی او هغه څه دي چي د زماني او د چاپيريال سره مناسب وي خو دا تر هغه وخته پوري چي د شريعت ثابتو شيانو سره مخالفت رانشي کله چي امام شافعي رحمه الله د سر پټول لازمي وگرځول دا ددي لپاره چي د هغه زماني او د چاپيريال د حالاتو مراعات وکړي که نن زمانه کي څوک دا ونکړي نو هيڅ خبره نشته ځکه چي چاپيريال او دودونه ددي تقاضا نکوي.

همدارنگه مونږ پدي باندي ټينگار کوو چي د پيغمبر (ص) د احاديثو دبنمان په دوه ډوله دي لومړي په دين باندي سودا کوونکي او تخريب کوونکي هغه کسان چي د پيغمبر (ص) احاديث د يو ځانگړي اهدافو لپاره

استعمالوي او په ترڅ کې د خلکو ويني تويوي او د دين د نوم څخه گټه پورته کوي او حال دا چې دين ددوي څخه بري دی پيغمبر (ص) مونږ ته خبرداری راکړي چې بايد ددوي څخه ځان وساتو لکه چې عمر بن خطاب رضي الله عنه څخه روايت دي چې نبي کریم (ص) فرمايلي دي: زه چې پخپل امت باندي ډير ويريرم د هغه منافقانو څخه ويريرم چې د هغوي ژبه به ډيره تيره وي.

دويم هغه کسان دي چې علم نلري او د هغه وسايل نلري او په احاديثو کو خبری کوي پيغمبر (ص) هم مونږ ته خبرداری راکړيچې ددوي څخه بايد ځان وژغورو نو د پيغمبر (ص) احاديث د هر هغه کارونو څخه بيزاره دي چې هغه د زغم او د اسلام منځلاريتوب او لاره نه بيانوي او تندروي لاری ته بيايي ځکه چې پيغمبر (ص) فرمايلي دي: نږدی ده چې داسی خلک به پيدا شي چې پخپل بستره باندي تکيه کوونکي وي او د زما په احاديثو په هکله به خبری کوي اوباید چې زمونږ او ستاسو منځ کې کتاب دی او مونږ به دپته گورو او حلال تری حلالو او مونږ پدي کې گورو هغه څه چې پکې حرم وي حرامو خبردار هغه څه چې پيغمبر (ص) حرام کړي دي داسی دي چې گویا الله جل جلاله حرام کړی وي.

د حد څخه تیری او تندروي د اسلام د منځلاريتوب څخه لری دی او داد اسلام لاره نده او د احاديثو سره ظلم دي ځکه چې دا د قرانکریم د عامه مقاصدو څخه دي چې د اسلام منځلاريتوب او لاره بايد بيان شي او زغم پکې موجود وي ځکه چې اسلام مبارک دين بی له شکه بشپړ عدالت زغم او آسانتیا پکې ده او بشریت ته پکښ پاملرنه شوی ده او پخوا او اوسني علماؤ ټولو په هغه باندي ټينگار کړي دي هر هغه څه چې دغه لوي مقصدونه لاسته راوړي دا د اسلام مبارک دين څخه دي او هغه څه چې لدی سره په ټکر کوي وي هغه د اسلام د مقاصدو او داهدافو سره په ټکر کې دي.

نو د همدې ځايه د علماؤ او د متخصصينو رول بايد مونږ بيان كړو چې هغوي د گمراهانو او د منحرفو كسانو په وړاندي ودريري كه چې د پيغمبر (ص) احاديثو ككي هم بدې باندي ټينگار شوي دي چې بايد علماء په هر زمانه كې د گمراهانو په وړاندي ودريري.

مونږ ډير زيات اړتيا دپته لرو چې پيغمبر (ص) احاديثو باندي ځان پوه كړو د هغه مقصدونه او اهدافو باندي ځان پوه كړو يواځي بنكاره نص ته ونه گورو بلكي د هغه ټولو اړخونو او مقصدونو ته وگورو او دا په هغه وخت كې ثابتيري چې مونږ د پيغمبر (ص) احاديث په بشپړه توگه سره پريځان پوه كړو او پدي باندي ځان پوه كړو چې دا د هري زماني د ځاي سره برابر دي او خلك د پيغمبر (ص) ته نژدي كړو او دا نوبت دي چې د پيغمبر (ص) احاديثو غوښتنه يې كړي ده لكه چې فرمايي: الله (ج) ددغه امت لپاره په هرو سلو كلونو په سر كې يو څوك پيدا كوي چې ددوي دين به ورته نوي كوي.

الله (ج) دى مونږ ته توفيق راكړي چې ستا په په كتاب باندي ځان پوه كړو اود پيغمبر(ص) په احاديثو باندي پوه شو او داسې علم دى راكړي چې گټه رسوونكي وي، زمونږ هيواد د نړۍ د نورو هيوادونو سره په امن كې وساتي.